het visserijblad

Vrijdag 20 juni 1975 — Nr. 25

GEMEENTE KOKSIJDE
BIBLIOTHEEK VISSERIJMUSEUM
OOSTDUINKERKE

ABONNEMENTEN : BINNENLAND 1 JAAR 1000 FR. — 6 MAANDEN 500 FR. — 3 MAANDEN 250 FR. — BUITENLAND 1100 FR. — HOLLAND 70 GULDEN — REDAKTIE, BEHEER, PUBLICITEIT EN DRUKKERIJ : H. BAELSKAAI 30, OOSTENDE — TEL 70.77.13/70.77.14 — P.C.R. 41.89.87 — H.R.O. 25202 — DIREKTEUR P. VANDENBERGHE

VERGADERING VAN DE REDERSCENTRALE

Heden vrijdag heeft op het stadhuis van Oostende te 10 uur de jaarlijkse statutaire algemene vergadering plaats van de producentenorganisatie en van de beroepsvereniging. Veel reders weten niet welk verschil daarin bestaat.

De producentenorganisatie is deze welke zich praktisch uitsluitend bezig te houden heeft met de opvangregeling en de minimaprijsregeling.

De beroepsorganisatie is van veel groter belang omdat deze organisatie zich werkelijk uitstrekt tot alle beroepsaangelegenheden, zoals het scheepsjongensfonds, de paritaire kommissies, de uitbreiding van de territoriale wateren, de VOZOR, de zandwinning uit zee, de Danish Pair Visserij, de hulp van het Rijksstation voor nieuwe opzoekingen, de vaststelling van de quota's voor aanvoer van vis, de garnaalvisserij, de mazoutprijzen en al wat verder het beroep van de reders kan verzwaren of ontlasten.

Voor de producentenorganisatie heft men 5 fr per ben voor de opvang van vis en 5 fr per ben voor administratiekosten, wat veel te veel is, zo men deze organisatie goed uitbouwt.

In de producentenorganisatie is er dit jaar immers EEN TE VEEL GEIND bij de reders van :

949.143 fr. voor Zeebrugge.
913.703 fr. voor Oostende.
282.983 fr. voor Nieuwpoort.

Dit bedrag is ter beschikking van de algemene vergadering die oordeelt wat er mee te doen.

WAT TE DOEN MET HET SALDO VAN HET OPVANGFONDS 1974 ?

Deze bedragen vertegenwoordigen dus het teveel geïnd in de producentenorganisatie voor 1974. Sommige beheerders, die ER WAARSCHIJNLIJK PERSOONLIJK belang bij hebben, hebben het in hun koker gestoken in de beheerraad een beslissing te doen nemen waarbij dit te veel geïnd niet zou uitbetaald worden en het naar de reserves te verwijzen.

Aldus zou meer dan twee miljoen frank van de reders, die het in 1974 betaald hebben in plaats van uitbetaald te worden, moeten dienen voor later jaren, mocht er verlies zijn of voor diegenen die in de volgende jaren zouden beslissen het dan uit te delen als het hen past.

Dergelijke beslissing is onzinnig en beantwoordt niet aan de rechten van deze die ze gestort hebben.

Meer nog. We beleven een uiterst slechte tijd. De algemene onkosten en uitbatingsresultaten zijn zeer slecht.

Meer dan ooit dient getracht het hoofd boven water te houden.

Daarom moeten de leden in de Algemene Vergadering 't zij beheerders of anderen, leren begrijpen dat het ogenblik er niet is om vergissingen te begaan of reserven te maken of kastelen te bouwen.

Het is elkeens plicht zo spoedig mogelijk alle kosten tot het minimum te herleiden.

Talrijke vraagstukken, zoals de miljoenen reserven van de VOZOR, het onopgelost vraagstuk van de Danish Pair Visserij, het gebruik van de elf miljoen op de begroting van Landbouw om de visserij te helpen, het verminderen van de administratiekosten, enz., op te lossen.

Waar blijft het handteken van de minister van Verkeer, van Landsverdediging en van Buitenlandse Zaken inzake het DRINGEND verbod binnen de 12 mijlszone te vissen, wat van groot belang is voor onze kustvisserij. Waar blijven de parlementairen om aktie te voeren ? Waarom wordt er geen aktie gevoerd om de teruggaven op mazout te zien opdrijven, enz..... ? De Overheid is met ons en is bereid ons te helpen, maar ze moeten er op gewezen worden waar en hoe het moet of kan en dan zullen ze ons helpen.

(vervolg blz. 3)

IJSLANDSE TREILER „VESTMANNIEY" BLACK LISTED IN OOSTENDSE VISSERSHAVEN

De directie van de Oostendse vissershaven heeft dinsdag jl. een beslissing genomen die meteen paal en perk moet stellen aan de soms al te willekeurige beslissingen van IJslandse rederijen die een in eerste instantie aangekondigde treiler voor Oostende plots koers laten zetten naar een andere haven en hierdoor het ganse verkoopsysteem in onze vismijn voor schut zetten. Reeds eerder kwam een aangekondigd vaartuig niet opdagen, maar dan werd men tijdig hiervan verwittigd. Hetgeen echter begin deze week gebeurde met de « Vestmanniey » kan nog nauwelijks door de beugel en achten wij het krachtdadig optreden van de vismijndirectie meer dan verantwoord.

KOERSWIJZIGING EEN UUR VOOR GEPLANDE AANKOMST

De feiten ? Eind vorige week werd de komst aangekondigd van de IJslandse treiler « Vestmanniey » die in totaal zo'n 125 ton vis in kisten te koop zou stellen in de Oostendse vismijn. Meteen weer een drukte van belang. Twee ploegen vislossers en wegers opgetrommeld (samen zo'n 25 man) terwijl de uitvoerders naarstig hun buitenlands kliënteel kontakteerden. Groot was echter de verbazing toen de vismijndirectie werd ingelicht dat de rederij in laatste instantie een andere beslissing had genomen. Amper één uur voor de aangekondigde aankomst — en dat zou dan 12 u. geworden zijn — werd men in kennis gesteld dat de « Vestmanniey » niet te Oostende zou verkopen en terug keren naar IJsland. Koerswending die te Oostende natuurlijk weinig op prijs werd gesteld. Iedereen kwam zodoende in nesten en zeer zeker de uitvoerders die nu hun kliënteel met een smoesje in het riet moesten sturen. Zeer voorzichtig dan nog want ook in het buitenland waren ondertussen schikkingen genomen voor de verdere afzet. Ook de ploeg vislossers en wegers mochten onverrichterzake huiswaarts keren..

KRACHTDADIG PROTEST

De willekeur van de IJslandse rederij werd evenwel niet geslikt door het Oostendse vismijnbestuur. Directeur Ghys stuurde prompt een telex én naar betrokken rederij én naar de Belgische ambassade te IJsland. Waar laatst vermelde instantie uiteraard zeer verveeld zat met deze zaak antwoordde de rederij met een smoesje. Zegden zij : « Wij blijven ten alle tijde het recht behouden ons vaartuig te laten verkopen waar wij het wenselijk achten ». Argument dat natuurlijk steek houdt, maar dat dan al evenzeer van aard is om de verkoop te Oostende volledig in de war te sturen.

Terzake werd het standpunt van de Oostendse vismijndirectie nog maar eens duidelijk uiteengezet door de h. Ghys.

« Wij zijn en blijven voorstander van vreemde visaanvoeren te Oostende. Voor zover deze natuurlijk de eigen aanvoer niet schaden. Aldus pogen wij van Oostende een aanvoerhaven met

(vervolg blz. 3)

(Vervolg van blz. 1)

Van overheidswege en in het buitenland bekijkt men ons als lamme goedzakken, die werkelijk niet in nood schijnen te zijn, maar waar in werkelijkheid reeds de helft van de reders hun faktuur niet meer kunnen betalen.

Of moeten de leveranciers, herstellers en industriëlen het voorbeeld geven en al wie zijn achterstallige fakturen niet betaald heeft, weigeren te leveren of te herstellen ?

Dan ligt onmiddellijk de helft van de vloot in de hoek !

Reders, gij zijt heden vrijdag in statutaire algemene vergadering bijeen niet alleen om het gewoon liedje van alle statutaire vergaderingen te horen aflezen, maar om samen met uw beheerders de toestand te bespreken en te BESLISSEN, wat in de eerste plaats dient gedaan om de visserij naar zijn normale uitbating te leiden in 't belang van de vele kapitalen er in geïnvesteerd en de velen die er rechtstreeks of onrechtstreeks door leven.

P. VANDENBERGHE

TREFT CANADA MAATREGELEN TEGEN OVERBEVISSING VANWEGE RUSSISCHE EN SPAANSE SCHEPEN ?

De Canadese minister van Visserij, de h. Rome Leblanc heeft in een fel opgemerkte rede de staf gebroken over de landen die de hun toegewezen vangstkwota in de Noord-Atlantiek overschrijden en zich niet houden aan de overeenkomsten ter zake. Zonder speciaal de overtredende landen te noemen, was het voor eenieder die de rede gevolgd heeft, duidelijk dat de Canadese minister biezonder de Sovjet-Unie en Spanje bedoelde. De h. Leblanc liet veronderstellen dat de Canadese havens niet meer toegangbaar zouden zijn voor de vaartuigen van de overtredende landen. De minister was tot deze stellingname ten slotte verplicht door de vele protesten vanwege de Canadese vissers die hun vangsten, vanwege de overbevissing door de betrokken landen, in de laatste vijf jaar van 40 % hebben zien verminderen. Volgens de h. Leblanc zullen Canada en de andere oeverstaten zich verplicht zien biezondere maatregelen te treffen zo sommige landen niet wensen samen te werken in het nemen van beschermende maatregelen tegen overbevissing. Zou Canada hier onder meer ook denken aan een eenzijdige uitbreiding tot 200 mijl van zijn territoriale grenzen ? Men heeft er het raden naar. In ieder geval zal de minister dit onderwerp op de dagorde brengen van de eerstkomende vergadering van de internationale kommissie van de visserij in de Noord-Atlantiek. Hij zal er voorstellen de vangsten voor 1976 van 40 % te laten verminderen. Gezien de Canadese vissers 40 % minder aanbrengen en zich strikt houden aan de opgelegde vangstkwota kan Canada anderzijds niet meer aanvaarden dat de vissersvaartuigen van de Europese landen omgekeerd hun vangsten eenzijdig verhogen. Daarom ook zal de h. Leblanc terzelfdertijd een voorstel indienen tot verhoging van de vangstkwota voor de Canadese visserij.

Ondertussen is het voor eenieder reeds duidelijk geworden dat de ongekontroleerde uitbreiding van de vloot van diepzeetrawlers geleid heeft tot de slechte konjunktuur in onze visserij. De overbevissing door deze vissersreuzen heeft niet alleen geleid in het buitenland tot een overstelping van de markt, hetgeen men voor een tijd nog heeft kunnen wegwerken door een toenemende stockage van deze diepvriesprodukten, maar ook de stockage is aan het eind van haar opneemmogelijkheden. De marktmalaise die hierdoor ontstaan is zet zich dan natuurlijk over op de middenslagvisserij die dan eveneens het kind van de rekening wordt. Anderzijds wordt het uitzwermen der vis uit de Noord-Atlantiek naar andere regionen gevoelig belemmerd en aangetast door de overbevissing door de grote schepen zodat de vangstmogelijkheden van de middenslagvisserij hierdoor eveneens beknot worden met als gevolg een heel wat kleinere aanvoer voor deze schepen.

De sanering in de visserij dient dus kordaat aangepakt aan de bron van het kwaad. Hopelijk heeft het deficitair karakter en de moeilijkheden in deze visserij dit bij de rederijen doen inzien. Dit is zeker het geval in landen zoals Frankrijk, Engeland, Duitsland enz... namelijk in landen waar het partikulier initiatief verantwoordelijk is voor de uitbating. Wat de landen van het Oostblok betreffen en we denken hier in de eerste plaats aan Rusland, Polen en Oost-Duitsland zal er een natuurlijke sanering komen wegens de onhoudbare toestand voor de rederijen gezien we kunnen aannemen dat het hier over staatsbedrijven gaat. Het is dus duidelijk dat er op die landen drukking zou moeten uitgeoefend worden opdat deze eveneens de visserij zouden beperken. Dat deze drukking moet gebeuren door het sluiten van de havens voor deze schepen zoals Canada overweegt, ofwel bij gelegenheid van het afsluiten van handelsakkoorden is zelfs aan te prijzen. West-Europa zou dan waarschijnlijk eveneens beschermd worden tegen het aanbieden aan dumpingprijzen van bevroren visfilets uit de Oostlanden, zoals onlangs op de Franse markt gebeurde met visfilets uit Oost-Duitsland aan 24 fr. het kgr. !

(Vervolg van blz. 1)

aanzien te maken en daaruit voortvloeiend grote viskopers aan te lokken. Dat mag echter niet op een willekeurige manier gebeuren en andere bewoordingen voor de handelwijze van de reders der Vestmanniey vind ik niet. Vandaar ons krachtdadig protest dat hopelijk uitwerking zal hebben voor de toekomst », aldus de h. Ghys.

In het protest was overigens ook een sanctie voorzien t.o.v. de « Vestmanniey ». Vismijnbestuurder Ghys bevestigde inderdaad dat deze treiler « black listed » werd verklaard en dit ook werd meegedeeld aan de IJslandse rederij. M.a.w. de « Vestmanniey » zal niet langer toegelaten worden tot de verkoop in de Oostendse vismijn.
Gebleken is dat ook voor volgende week een IJslandse treiler werd verwacht maar dat deze (gelukkig tijdig) heeft laten weten dat dit niet zal doorgaan.

STAKING IN IJSLANDSE VISBEWERKINGSBEDRIJVEN ?

De h. Georges Madelein, vishandelaar, die tevens optreedt als agent voor de IJslandse rederijen te Oostende, had nopens de feiten volgende versie. Er zou met name een staking aan gang zijn geweest in de IJslandse visbewerkingsbedrijven waardoor men afzetmogelijkheden ging zoeken in vreemde havens. Vlak voordat de « Vestmanniey » te Oostende moest afmeren zouden de rederdij en de schipper een gesprek hebben gehad, waarbij werd meegedeeld dat bedoelde staking was beëindigd en dat de « Vestmanniey » naar IJsland moest komen verkopen.

(R.B.)

Schotland-visserijvloot over haar hoogtepunt

In de jongste tien jaar heeft de schotse vloot zich geweldig uitgebreid en gemoderniseerd. Vele oude boten werden verkocht, in het bijzonder naar Ierland. Nu schijnt het in Schotland echter tot een stilstand gekomen te zijn en de scheepswerven voeren nog slechts orders uit, geboekt in 1974. Er zijn praktisch geen nieuwe bestellingen meer. De schotse visser klaagt eveneens over zeer lage prijzen en in de verscheidene vissershavens ziet men talrijke boten opliggen. Nochtans is Schotland gezegend met een bijzondere goede ligging wat de vangstplaatsen betreft. Een zeer visrijke Westkust naar de Ierse Zee toe, de Minches, de haringrijkdom van de Shetlandeilanden, de scholrijkdom van de Noordzee, de rijke schelvisbanken van de Noord-Oostkust en de schelvis rond de eilanden. Het was aldus dat de schotse vissers in 1974 nog voor meer dan 100 miljoen B.Fr. per week aan visprodukten aan land brachten. Na de voorspoedige laatste jaren is er echter een terugslag gekomen die zich langzaam doorzette vanaf het midden van 1974. In Aberdeen bv., die de haven is voor de schotse verre-visserij, liggen rijen grote trawlers op, deels ook voor onderhoud. Men beseft echter duidelijk dat er in normale omstandigheden nooit zoveel schepen tegelijk zouden opliggen, indien de markt goed zou geweest zijn. De schotse visserij beklaagt zich eveneens over het feit dat de skandinaafse vissersvloot, evenals de Duitsers en de Hollanders de schote visrijkdom met hun seinenetten komen wegvissen nadat ze hun eigen wateren ledig gevist hebben. Daarom ook had men ter plaatse liefst gezien dat Engeland buiten de E.E.G. bleef omdat er dan een kans inzat voor het weren van de E.E.G.-vloot uit de schotse wateren, iets waar eveneens de Ierse vissers voor gewonnen zijn. Wat ook een teken aan de wand is, is het feit dat de schotse vissers thans eerst de noodzaak aanvoelen van het vormen van producentenorganisaties en visserskoöperatieven, om de moeilijkheden gezamelijk het hoofd te bieden. Het is alleen jammer dat men wacht tot het slecht gaat om de koppen bijeen te steken alhoewel dit het duidelijkste bewijs is dat organisaties en koöperatieven de juiste oplossing zijn en dit niet alleen wanneer het slecht gaat. Waren deze organisaties en koöperatieven jaren terug gesticht geweest wanneer het nog goed ging in de visserij dan zouden financieel reeds sterke maatschappijen op vandaag klaar gestaan hebben om veel moeilijkheden van de visserij op te vangen. De visser is echter bijna overal ter wereld een individualiteit die zeer spoedig zijn organisatie of koöperatieve verlaat wanneer het hem goed gaat of terug goed gaat. Het « beter voorkomen dan genezen » is zeker een slogan van toepassing op de visserij.